

Collada Verda: esperit d'unió entre les valls de Ribes i Camprodon

Les associacions de caçadors de les dues contrades fa 25 anys que celebren una trobada conjunta

L'han batejada amb el nom de la collada Verda perquè la via els ha ajudat a agermanar-se

La trobada dels caçadors de les valls de Ribes i de Camprodon que es va celebrar el passat mes d'octubre a Pardines

RIPOLLÈS | Raimon Subirà.-

Les societats de caçadors de les valls de Ribes i de Camprodon han celebrat aquest any 2013 els 25 anys de l'anomenada trobada de la collada Verda.

Una trobada que es va iniciar l'any 1989, tal com recorda Josep Maria Ubach, de la societat de caçadors de la Vall de Ribes a iniciativa de dos amics, Pere Salomó, de Ribes de Freser i Jaume Vilarrasa, de Camprodon. «Un diu a l'altre, tots dos eren caçadors, escolta, per què no fem una cacera. Demanarem permís a l'àrea privada de Pardines i vosaltres caceu al terme de Camprodon. I quan siguin les dues o les tres del migdia, farem una costellada, una trobada, a dalt. Total que així es va fer».

Aquesta primera experiència va ser molt exitosa i aquest mateix èxit va ser el que va convidar els protagonistes a tornar-la a repetir

l'any següent.

I des d'aleshores les dues societats d'una i altra vall repeteixen aquesta mateixa trobada cada mes d'octubre.

I cada edició ha anat congregant un major nombre de gent. Un fet que ha acabat suposant un impuls molt important al companyerisme entre els caçadors d'una i altra banda de la comarca. «Molta gent l'hauries trobat a Ripoll, per dir alguna cosa, o on sigui i no t'hauries saludat».

I és que aquesta via de comunicació que és la collada Verda, ha servit per agermanar els caçadors d'una i altra Vall. «Jo crec que sí», afirma Josep Maria Ubach al mateix temps que Jaume Vilarrasa, un dels iniciadors d'aquesta trobada, recorda que «a la Vall de Camprodon hi ha quatre colles senglaneres, a la Vall de Ribes n'hi ha vàries. Aleshores, es perdien gossos i hi havia mals entesos

i desavinences entre les colles.

Aquestes trobades fa que la gent es conegui, que la gent es comuniqui, i que no hi hagi tan tancament ni per una vall ni per l'altra».

En aquests 25 anys de trobada s'hi reuneixen caçadors de totes dues valls, però també d'altres contrades de la mateixa comarca del Ripollès, així com també s'hi afegeixen caçadors d'altres indrets com poden ser la Molina o Barcelona.

Entre els mateixos caçadors hi ha el convenciment que de la mateixa manera que la via de comunicació ha servit de nexa d'unió per a les associacions de caçadors, la cacera i els caçadors han estat també una peça fonamental en el manteniment llocs i camins com pot ser aquesta collada Verda que, d'altra manera, segurament s'hagués acabat deteriorant i perdent amb el pas del temps i dels anys.

APUNT

Un camí que deu el seu origen a l'explotació d'unes mines d'antimoni fins l'any 1923

RIPOLLÈS | R.S.- La Collada Verda és un dels camins més tradicionals que enllacen la Vall de Ribes amb la Vall de Camprodon. Des de Pardines a 1.229 metres d'alçada i el camí segueix gairebé tota l'estona una pista en bones condicions, tret d'algun tram. Els atractius són nombrosos començant pel mateix poble, amb la companyia del Taga i la Vall del Segadell.

Pel camí hi trobem afluents del Segadell, la font de les Fontanelles i, si ens desviem una mica, les mines d'Antimoni, dins la Ruta de les Mines de la Vall de Ribes.

Precisament, tal com explica Josep Maria Ubach, aquestes mines van ser el vertader origen de la collada Verda. «Se'n treia el material amb carros. De la collada Verda cap a Pardines no hi havia carretera. Han anat passant els anys, es va fer la carretera i ara és un enllaç entre la Vall de Ribes i la Vall de Camprodon. Això és la collada Verda».

Unes mines que deixaren d'explo-

tar-se l'any 1923 a causa del seu escàs rendiment. En alguna es pot entrar uns metres, però cal anar amb compte.

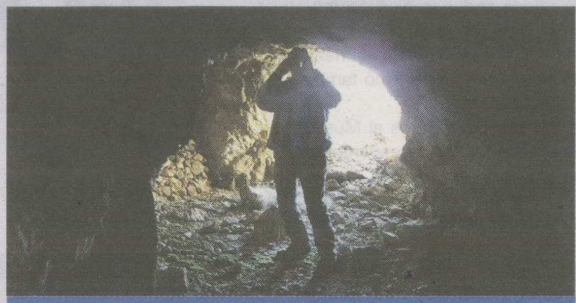
Seguint la collada Verda arribem a la Vall de Camprodon, entrant a Vilallonga de Ter.

La pista passa pel pla de Satlla, on hi ha un refugi no guardat i alguna entrada de mina, i segueix cap a Roques Blanques des d'on es pot veure els nuclis d'Abella i la Roca, el poble de Llanars, Vilallonga de Ter i una vista magnífica de la Serra Cavallera.

A l'altra punta de la collada Verda hi trobem la roca de Palençà i la possibilitat de visitar la tomba del pintor Joan Ponç.

No és estrany, doncs, que la collada Verda hagi esdevingut un punt de comunicació d'una certa importància i, sobretot, un impuls rellevant pel turisme actiu.

Es tracta d'una ruta molt recomanable per fer-la a peu, tot caminant, però també per fer-la amb moto, amb quads o amb Jeep.

El programa "Caminant pel Ripollès" a les mines d'antimoni

Un llibre que commemora els 25 anys de trobada de les colles senglaneres

RIPOLLÈS | R.S.- Malauradament, dels dos iniciadors d'aquestes trobades de les associacions de caçadors de les valls de Ribes i de Camprodon, en Pere Salomó ja no és entre nosaltres, però si que hi és Jaume Vilarrasa que ha volgut honrar la seva memòria.

Una presència que també l'ha volgut fer present Josep Maria Ubach, un dels principals artífexs que la trobada de caçadors es continuï celebrant cada mes d'octubre a Pardines, i que té present Pere Salomó en el poe-

ma que figura en el llibre que ha escrit amb motiu d'aquests 25 anys de reunions caçadores.

Josep Maria Ubach és l'autor del llibre *Caceres del Porc Senglar - Collada Verda. Valls de Camprodon - Ribes 1989-2013*.

Unes trobades que segur que han propiciat un pilot d'anècdotes però, sobretot, han deixat una gran quantitat d'imatges.

Diu la dita que una imatge val més que mil paraules, i per això, en la seva publicació, Josep Maria Ubach ha fet sobretot un

recull fotogràfic d'aquest quart de segle de trobades.

Reunions que han reunit caçadors d'una i altra banda del Ripollès i que acaben sempre al voltant de la taula. Com veurem si seguim llegint la pàgina següent els caçadors estan convençuts que la seva és una figura incompresa i criticada, al seu entendre, de forma injusta. Amb aquesta publicació i amb aquestes trobades també es vol reivindicar el paper del caçador de respecte pel medi ambient, la fauna i la natura.

Josep Maria Ubach llegint el llibre que ha escrit amb motiu del 25è aniversari